

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-135/12-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić, Ane Berlengi Fellner, Borisa Markovića, Lidije Rostaš-Beroš, članova vijeća te uz sudjelovanje sudske savjetnice Franciske Dominković zapisničara, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu Odvjetničkog društva P. i P. iz Z., Odvjetničkog društva J., V. i H. iz Z., na sjednici dana 27. veljače 2015.

p r e s u d i o j e

Zahtjevi se odbijaju.

Obrazloženje

Odvjetničko društvo P. i P. iz Z., A. 19 podnijelo je Ustavnom sudu Republike Hrvatske temeljem članka 38. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske („Narodne novine“ 49/02- pročišćeni tekst) prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i Zakonom odredbi Odluke o visini spomeničke rente („Službeni glasnik Grada Zagreba“, broj 17/10.).

Rješenjem Ustavnog suda broj: U-II-835/2011 od 5. ožujka 2012. Ustavni sud Republike Hrvatske navedeni predmet dostavio je ovom Sudu na nadležno postupanje.

Odvjetničko društvo J., V. i H. iz Z., podnijelo je temeljem odredbe članka 38. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti sa Ustavom Odluke o visini spomeničke rente i to članka 6. alineje 1. navedene Odluke.

Rješenjem Ustavnog suda broj: U-II-2823/2011 Ustavni sud Republike Hrvatske navedeni je predmet dostavio ovom Sudu na nadležno postupanje.

Predmet U-II-835/2011 zaprimljen je kod ovoga Suda pod poslovnim brojem Usoz-135/12, a predmet U-II-2823/2011 zaprimljen je kod ovoga Suda pod poslovnim brojem Usoz-159/12.

Kako podnositelju osporavaju zakonitost istog općeg akta navedeni predmetni su spojeni pod poslovnim brojem Usoz-135/12.

Predlagatelj Odvjetničko društvo P. i P. osporava suglasnost s Ustavom i Zakonom Odluke o visini spomeničke rente i to u cijelosti, jer je prema mišljenju podnositelja donijeta prekoračenjem ovlasti Gradske skupštine Grada Zagreba iz članka 114. stavak 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Isto tako, prema mišljenju podnositelja navedena Odluka je u cijelosti u

suprotnosti s člankom 114. stavkom 1. i 2. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara („Narodne novine“ 69/99., 151/03., 157/03. i 87/09.) te je i u suprotnosti sa člancima 4. i 29. Zakona o financiranju lokalne i područne (regionalne) samouprave („Narodne novine“ 117/93., 33/00., 73/00., 59/01., 107/01., 117/01.- ispravak, 150/02., 147/03., 132/06., 73/08.).

Podnositelj smatra da je iz odredaba članka 4. i 29. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave jasno i nedvojbeno da županije, općine i gradovi uključivo i Grad Zagreb nisu ovlašteni donositi propise kojima bi se uveli porezi doprinosi i pristojbe i druga davanja izvan onih utvrđenih člancima 4. i 29. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Što se tiče mišljenja podnosioca da je cijela u Odluka u nesuglasju sa člankom 114. stavkom 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, podnositelj ističe da iz navedene odredbe jasno proizlazi da su Grad Zagreb, gradovi i općine ovlašteni samo propisati, svojom odlukom, visinu spomeničke rente i to samo i isključivo za obveznike spomeničke rente određene člankom 114. stavkom 1. i 2. navedenog Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Podnositelj ističe da Grad Zagreb, a niti drugi gradovi i općine nisu zakonom ovlašteni propisivati uvjete za plaćanje spomeničke rente, niti obveznike plaćanja spomeničke rente kao niti način plaćanja spomeničke rente. Ističe da je suprotno navedenom Gradska skupština Grada Zagreba Odlukom o visini spomeničke rente propisala kako je navedeno i u članku 1. same Odluke, a provedeno u daljnjim odredbama Odluke uvjete za plaćanje spomeničke rente na području Grada Zagreba, obveznike plaćanja rente, te način plaćanja. Podnositelj smatra da je Gradska skupština Grada Zagreba prekoračila svoje ovlasti određene člankom 114. stavkom 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara te je samim tim osporena odluka u cijelosti suprotna članku 114. stavku 1., 2. i 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Podnositelj posebno osporava suglasnost članka 6. alineje 11. Odluke o visini spomeničke rente jer je ista prema mišljenju podnosioca donijeta, ponovno prekoračenjem ovlasti Gradske skupštine Grada Zagreba i članka 114. stavak 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara te je stoga u cijelosti suprotno s člankom 114. stavkom 1. i 2. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara te člancima 4. i 29. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Naime, člankom 6. alinejom 11. propisano je da spomeničku rentu u iznosu od 7,00 kuna mjesečno po m² korisne površine poslovnog prostora plaćaju fizičke i pravne osobe koje su obveznici porezna na dohodak ili porezna na dobit, a obavljaju sljedeće djelatnosti prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti: pravne djelatnosti. Iz navedenog je razvidno da se člankom 6. alinejom 11. uvodi plaćanje spomeničke rente za djelatnost: „pravna djelatnost“, kako je propisano Odlukom o nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti 2007. - NKD 2007 („Narodne novine“ 58/07), „pravna djelatnost“, obuhvaća djelatnost odvjetnika i javnih bilježnika. Podnositelj ističe da djelatnost odvjetnika i javnih bilježnika nisu gospodarske djelatnosti već je odvjetništvo samostalna i neovisna služba određena člankom 27. Ustava Republike Hrvatske i Zakonom o odvjetništvu („Narodne novine“ 9/94, 117/08. i 75/09.).

Podnositelj smatra da je cijela Odluka o visini spomeničke rente, a posebno članak 6. alineja 1. u suprotnosti s člankom 5. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ 85/10. – pročišćeni tekst).

Stoga predlaže da Sud u cijelosti ukine Odluku u visini spomeničke rente, odnosno članak 6. alineju 11. navedene Odluke.

Predlagatelj Odvjetničko društvo J., V. i H. iz Z., smatraju da je članak 6. alineja 11. navedene Odluke u nesuglasju sa člancima 14. stavak 2., 49. stavak 2. i 1. i člankom 51. Ustava Republike Hrvatske.

Gradska skupština Grada Zagreba pozvana je podneskom od 9. svibnja 2014. godine, odgovarajućom primjenom odredbe članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10. i 143/12.) da Sudu dostavi očitovanje na navode oba zahtjeva.

Na navode oba zahtjeva očitovao se predsjedatelj Odbora Gradske skupštine Grada Zagreba za Statut, Poslovnik i propise.

Iz navedenog očitovanja od 28. svibnja 2014. proizlazi da je osporena Odluka donesena temeljem odredbe članka 114. stavka 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Navodi da su sukladno Zakonu određeni obveznici plaćanja spomeničke rente i to fizičke i pravne osobe, koje su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit, a koje obavljaju gospodarsku djelatnost u objektima za koje je rješenjem utvrđeno svojstvo nepokretnog kulturnog dobra ili koji su rješenjem stavljeni pod preventivnu zaštitu (pojedinačno zaštićena kulturna dobra) te u objektima na području kulturno povijesnih cjelina za koje je rješenjem utvrđeno svojstvo kulturnog dobra ili koji su rješenjem stavljeni pod preventivnu zaštitu.

Dakle osporavanom Odlukom određenjem kulturnog dobra obuhvaćena su i preventivna zaštićena dobra na koja se primjenjuje zakon i svi propisi koji se odnose na kulturna dobra (članak 11. stavak 1. Zakona). Člankom 4. Odluke propisana je visina spomeničke rente koja se plaća po m² korisne površine poslovnog prostora i to na način da se ista određuje u odnosu na spomenički status objekta u kojem se nalazi poslovni prostor, odnosno ovisno o tome nalazili se poslovni prostor u pojedinačno zaštićenom kulturnom dobru ili na području A, B ili C zone zaštićene kulturno povijesne cjeline, ali isključivo u okviru zakonom propisanog raspona od 1,00 do 7,00 kuna po m² korisne površine poslovnog prostora. Maksimalna visina spomeničke rente (7,00 kuna po m²) propisano je za obavljanje gospodarske djelatnosti u objektima koji su zbog svojih izrazitih spomeničkih vrijednosti pojedinačno zaštićena kulturna dobra i upisana u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske. Isti kriterij spomeničke vrijednosti primijenjen je kod propisivanja visine spomeničke rente za pojedina područja povijesne urbane cjeline Grada Zagreba za koju je rješenjem Ministarstva kulture utvrđeno svojstvo kulturnog dobra upisano u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske broj Registra: Z-1525 („Narodne novine“ 92/11.) i kojim su rješenjem, a s obzirom na spomeničke vrijednosti i značaj područja utvrđene i razgraničene zone zaštite i utvrđene različite odgovarajuće mjere za njihovu zaštitu i očuvanje. Najviši iznos spomeničke rente za područje povijesne urbane cjeline grada Zagreba (7,00 kn/m²), propisan je za A zonu kao najvrednijeg dijela ovog kulturnog dobra za koji se mjerama zaštite i očuvanja određuje potpuna konzervatorska zaštita i cjelovito očuvanje njegovih graditeljskih, arhitektonskih i ambijentalnih vrijednosti.

Člankom 7. Odluke propisana je najniža visina spomeničke rente u iznosu od 1,00/m² korisne površine poslovnog prostora, za obveznike plaćanja spomeničke rente koji obavljaju tradicijske i deficitarne obrte i to bez obzira da li se poslovni prostor nalazi u pojedinačnom zaštićenom kulturnom dobru ili na području kulturno-povijesne cjeline. Dakle, u skladu sa Zakonom odlukom je propisana visina iznosa spomeničke rente u rasponu od 1 do 7,00 kn/m² korisne površine poslovnog prostora. Što se tiče osporavanja suglasnosti Odluke sa Zakonom o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave navedeno je, prema mišljenju iz očitovanja, također neutemeljeno budući da se navedenim odredbama člancima 4. i 29. na koje se poziva podnositelj propisano je da su dozvoljeni vlastiti izvori sredstava županije, grada i općine, te se uz navođenje drugih vlastitih izvora sredstava u oba članka na koje se poziva podnositelj kao izvor sredstava propisuju i „drugi izvori utvrđeni posebnim zakonom“.

Obzirom na sve navedeno, predlaže da se prijedlozi odbiju.

Zahtjevi nisu osnovani.

Osporena odluka o visini spomeničke rente donesena je na temelju članka 114. stavka 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i objavljena u Službenom glasniku grada Zagreba, broj 17/2010 od 27. listopada 2010.

Podnositelj u predmetu Usoz-135/12 osporava cijelu navedenu Odluku, a posebno odredbu članka 6. alineje 11. Odluke, Podnositelj u predmetu Usoz-159/12 osporava samo odredbu članka 6.

alineje 11. Odluke.

Članak 6. osporene odluke glasi:

Iznimno od članka 4. stavka 1. ove Odluke, spomeničku rentu u iznosu od 7,00 kn mjesečno po m² korisne površine posebnog prostora plaćaju fizičke i pravne osobe koje su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit, a obavljaju slijedeće djelatnosti prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti:

- *Trgovina na veliko duhanskim proizvodima;*
- *Trgovina na veliko krutim, tekućim ili plinovitim gorivima i srodnim proizvodima;*
- *Trgovina na veliko elektroničkim, telekomunikacijskim dijelovima;*
- *Trgovina na malo telekomunikacijskom opremom u specijaliziranim prodavaonicama;*
- *Telekomunikacije (osim održavanja komunikacijske mreže i prijenosa radijskog i televizijskog programa);*
- *Novčarsko posredovanje;*
- *Ostale financijske uslužne djelatnosti (osim osiguranja i mirovinskih fondova);*
- *Osiguranje (osim obveznog osiguranja i mirovinskih fondova);*
- *Pomoćne djelatnosti kod financijskih usluga (osim osiguranja i mirovinskih fondova);*
- *Pomoćne djelatnosti u osiguranju (osim u mirovinskim fondovima);*
- *Pravne djelatnosti;*
- *Agencije za promidžbu (reklamu i propagandu);*
- *Djelatnosti kockanja i klađenja“.*

Mjerodavne odredbe za ocjenu zakonitosti osporene Odluke u cijelosti i osporenog članka 6. alineje 11. Odluke su odredbe članka 114. i 114a Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (Narodne novine, broj 59/99., 151/03., 157/03.-ispr., 69/09. i 88/10.- u daljnjem tekstu: ZZOKD-a)

Članak 114. ZZOKD-a glasi:

„Fizičke i pravne osobe, koje su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit, a koje obavljaju gospodarsku djelatnost u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline, obveznici su spomeničke rente.

Fizičke i pravne osobe koje u svom sastavu imaju poslovne jedinice (svako stalno mjesto obavljanja gospodarske djelatnosti) koje obavljaju gospodarsku djelatnost u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline, obveznici su spomeničke rente za svaku poslovnu jedinicu.

Osnovica spomeničke rente je korisna površina poslovnog prostora koji se nalazi u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline.

Spomenička renta plaća se mjesečno od 1,00 do 7,00 kn po m² korisne površine poslovnog prostora koji se nalazi u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturno-povijesne cjeline.

Visinu spomeničke rente propisuje svojom odlukom Grad Zagreb, grad ili općina.

Grad Zagreb, grad ili općina mogu, iznimno, svojom odlukom fizičke ili pravne osobe koje su obveznici spomeničke rente na temelju članka 114a izuzeti od plaćanja spomeničke rente po ovom članku.

Obveznici spomeničke rente moraju nadležnom upravnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave u čijem su djelokrugu poslovi komunalnog gospodarstva, do 31. ožujka godine za koju se utvrđuje spomenička renta, dostaviti podatke o korisnoj površini poslovnih prostora koji se nalaze u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline.

Spomenička renta plaća se u godišnjem iznosu prema rješenju o utvrđivanju spomeničke rente koje donosi nadležno upravno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja o utvrđivanju spomeničke rente.

Ako u tijeku kalendarske godine fizička ili pravna osoba počinje ili prestaje obavljati djelatnost u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline, plaća godišnju

spomeničku rentu za dio godine u kojoj je obavljala djelatnost.

Korisnik koncesije na kulturnom dobru te fizičke i pravne osobe koje obavljaju prerađivačku ili proizvodnu djelatnost kao pretežitu djelatnost oslobođeni su plaćanja spomeničke rente propisane ovim člankom.

Na ovršni žalbeni postupak primjenjuju se odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu.“

Članak 114a. ZZOKD-a glasi:

„Spomeničku rentu plaćaju fizičke i pravne osobe koje obavljaju slijedeće djelatnosti prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti:

46.22 Trgovina na veliko cvijećem i sadnicama,

46.34 Trgovina na veliko pićima,

46.35 Trgovina na veliko duhanskim proizvodima,

46.37 Trgovina na veliko kavom, čajem, kakaom i začinima,

46.39 Nespecijalizirano trgovina na veliko hranom, pićima i duhanskim proizvodima,

46.45 Trgovina na veliko parfemima i kozmetikom,

46.46 Trgovina na veliko farmaceutskim proizvodima,

46.48. Trgovina na veliko satovima i nakitom,

49.32 Taksi službe,

51.21 Zračni prijevoz robe,

52.21 Uslužne djelatnosti u vezi s kopnenim prijevozom,

52.23 Uslužne djelatnosti u vezi sa zračnim prijevozom,

55.10 Hoteli i slični smještaj,

56.10. Djelatnosti restorana i ostalih objekata za pripremu i uživanje hrane,

56.30 Djelatnosti pripreme i usluživanja pića,

61. Telekomunikacijske (osim održavanja komunikacijske mreže i prijenosa radijskog i televizijskog programa),

641. Novčarsko posredovanje,

661. Pomoćne djelatnosti kod financijskih usluga osim osiguranja i mirovinskih fondova.

77.11 Iznajmljivanje i davanjem u zakup (leasing) automobila i motornih vozila lake kategorije,

77.21 Iznajmljivanjem i davanjem u zakup (lizing) opreme za rekreaciju i sport,

77.34 Iznajmljivanje i davanjem u zakup (lizing) plovnih prijevoznih sredstava,

79. Putničke agencije, organizatori putovanja (turoperator) i ostale rezervacijske usluge te djelatnosti povezane s njima,

92.00 Djelatnosti kockanja i klađenja,

93.19 Ostale sportske djelatnosti (marine),

93.21 Djelatnosti zabavnih i zemaljskih parkova.

Spomenička renta plaća se po stopi od 0,05%. Osnovica za obračun spomeničke rente je ukupni prihod ostvaren obavljanjem navedenih djelatnosti.

Poslove utvrđivanja, evidentiranja, nadzora, naplate i ovrhe spomeničke rente obavlja porezna uprava. Troškovi evidencije nadzora, naplate i ovrhe spomeničke rente iz stavka 1. ovog članka iznose 5% od naplaćene spomeničke rente.

Fizičke i pravne osobe dostavljaju podatke za obračun spomeničke rente na obrascu SR koji je sastavni dio ovog Zakona.

Fizičke osobe obveznici plaćanja spomeničke rente podnose Obrazac SR nadležnoj ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema svom prebivalištu, odnosno uobičajenom boravištu, zajedno s Prijavom poreza na dohodak i to najkasnije do kraja veljače iduće godine nakon godine za koju se sastavlja konačni obračun.

Pravne osobe obveznici plaćanja spomeničke rente podnose Obrazac SR nadležnoj ispostavi

Porezne uprave nadležnoj prema svom sjedištu zajedno s prijavom poreza na dobit i to najkasnije do kraja travnja iduće godine, nakon godine za koju se sastavlja konačni obračun.

Fizička i pravna osoba plaća mjesečni predujam spomeničke rente u visini jedne dvanaestine osnovice po obračunu poslovnog rezultata za prethodnu godinu. Za fizičku i pravnu osobu koja počinje obavljati djelatnost utvrđivanje predujmova spomeničke rente do prvog podnošenja obračuna poslovnog rezultata utvrđuje Porezna uprava na način na koji se utvrđuju predujmovi poreza na dohodak odnosno; poreza na dobit.

Fizičke i pravne osobe obveznici spomeničke rente uplaćuju mjesečni iznos spomeničke rente u rokovima za plaćanje predujmova poreza na dohodak odnosno poreza na dobit, dok razliku po Obrascu SR uplaćuju u propisanom roku za podnošenje Obrasca SR.

Nadzor nad obračunom i uplatom spomeničke rente obavlja Porezna uprava“

Osporenu Odluku na 18. sjednici održanoj dana 26. listopada 2010. donijela je Skupština Grada Zagreba na temelju članka 114. stavka 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Osporena odluka objavljena je u „Službenom glasniku Grada Zagreba“, broj 17 od 27. listopada 2010. i suglasno članku 13. Odluke stupila je na snagu osmog dana od dana objave, 4. studenog 2010.

Prema članku 1. navedene Odluke tom Odlukom propisuju se uvjeti za plaćanje spomeničke rente na području Grada Zagreba, osobito:

-obveznici plaćanja spomeničke rente, visina spomeničke rente za obavljanje gospodarske djelatnosti: - u objektima za koje je rješenjem utvrđeno svojstvo nepokretnog kulturnog dobra ili koji su rješenjem stavljeni pod preventivnu zaštitu (u daljnjem tekstu: - pojedinačna kulturna dobra) – u objektima na području kulturno-povijesne cjeline za koje je rješenjem utvrđeno svojstvo kulturnog dobra ili koje su rješenjem stavljeni pod preventivnu zaštitu (u daljnjem tekstu: - kulturnopovijesne cjeline) i način plaćanja rente. Prema odredbi članka 2. navedene Odluke obveznici plaćanja spomeničke rente su fizičke i pravne osobe koje su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit a obavljaju gospodarsku djelatnost u pojedinačnom kulturnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline.

Prema odredbi članka 3. visina spomeničke rente ovisi o veličini korisne površine poslovnog prostor spomeničkom statusu objekta u kojem se nalazi poslovni prostor ovisno o tome nalazi li se poslovni prostor u pojedinačnom kulturnom objektu ili u objektu koje nije pojedinačno kulturno dobro, ali je na području zone zaštite „A“ „B“ ili „C“ kulturnopovijesne cjeline, u najužoj trgovačkoj zoni unutar zone „A“ kulturno-povijesne cjeline koja odgovara I zoni određenoj za utvrđivanje zakupnine za poslovni prostor označenoj u ovoj Odluci kao zona A1 za razliku od ostalog dijela označenog kao zona A2 i djelatnosti koja se u poslovnom prostoru obavlja.

Iz navedenog slijedi da spomeničku rentu propisanu člankom 114. ZZOKD-a plaćaju prema korisnoj površini poslovnog prostora sve fizičke i pravne osobe koje su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit ako obavljaju gospodarsku djelatnost u nepokretnom dobru ili na području kulturnopovijesne cjeline (dakle sve fizičke i pravne osobe koje su prema poreznim propisima obveznici poreza na dohodak i poreza na dobit, dakle i odvjetnici) neovisno o vrsti djelatnosti koju obavljaju kao i o klasifikaciji djelatnosti navedenih u članku 114a ZZOKD-a.

Ustavni sud Republike Hrvatske u svojem rješenju, broj: U-II-365/2011 od 1. ožujka 2011. nije prihvatio prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 6. alineje 11. Odluke o visini spomeničke rente („Službeni glasnik Grada Zagreba“, broj 17/10.).

U obrazloženju rješenja Ustavni sud Republike Hrvatske naveo je: „*Prema ocjeni Ustavnog suda, Grad Zagreb je osporenom odlukom, u okviru ovlaštenja datog člankom 114. stavkom 5. ZZOKD-a, a u svezi sa stavicima 1. do 4. istog članka ZZOKD-a, odredio obveznike, način obračuna i visinu direktne spomeničke rente na području Grada Zagreba. Naime, u članku 6. osporene Odluke Grad Zagreb je korisnicima poslovnih prostora koji obavljaju određenu djelatnost taksativno*

navedenu u tom članku kao osnovicu za obračun (direktnoj) spomeničke rente odredio maksimalni (zakonom propisani) iznos od 7,00 kn po m² korisne površine poslovnog prostora koji koriste bez obzira na činjenicu nalazi li se taj poslovni prostor u objektu koji je pojedinačno kulturno dobro ili u objektu koji nije kulturno dobro ali je na području zone zaštite „A“, „B“ ili „C“ kulturnopovijesne cjeline određene člankom 3. osporene Odluke. Navedenim propisivanjem osnovice za obračun spomeničke rente prema ocjeni Ustavnog suda Grad Zagreb nije prekoračio ovlaštenje koje mu je dato člankom 114. ZZOKD-a. Polazeći od iznijetog Ustavni sud ocjenjuje da je osporeni članak 6. alineja 11. osporene Odluke suglasan s člankom 114. ZZOKD-a i člankom 5. Ustava kojim je utvrđeno načelo ustavnosti i zakonitosti. Sukladno navedenom Ustavni sud utvrdio je da nema osnove za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti osporenog članka 6. alineje 11. osporene Odluke te je na temelju članka 43. Ustavnog zakona riješio kao u izreci.)“.

Budući da u pravnom poretku Republike Hrvatske od donošenja navedenog rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske nisu nastupile nikakve promjene, a imajući u vidu da je riječ o zahtjevima koji su podneseni Ustavnom sudu još 2011. godine Sud nije našao razloga za odstupanje od stajališta i pravnih shvaćanja iznesenih u naprijed navedenoj Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Stoga je Sud, iz naprijed navedenih razloga, ocijenio Odluku i osporenu odredbu članka 6. alineje 11. zakonitom i to u odnosu na zakon na temelju kojeg je Odluka i donesena.

Što se tiče dijela zahtjeva za ocjenom zakonitosti Odluke u odnosu na članke 4. i 29. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave valja istaći da je upravo člankom 4. stavkom 1. alinejom 4. i člankom 29. stavkom 1. alinejom 8. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave određeno da su vlastiti izvori sredstava županije, odnosno vlastiti izvori sredstava općine i grada drugi prihodi utvrđeni posebnim zakonom.

U konkretnom slučaju upravo se radi o izvoru utvrđenom posebnim zakonom, a to je Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Isto tako se napominje da rješenjem Ustavnog suda, broj: U-I-1199/2006 od 1. ožujka 2011. nije prihvaćen prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom članka 114. i 114a. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Temeljem svega navedenog trebalo je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakon o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) zahtjeve odbiti.

U Zagrebu, 27. veljače 2015.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.